

I malý čin je víc než pouhé
řeči

Svatopluk Čech

číslo 72

léto 2005

ročník XXII

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

VÁŽENÍ ČTENÁŘI!

Jiste neušlo vaší pozornosti, že dostáváte toto číslo Dobrého Dne s opožděním. Jaksi jsme si zvykli, že se pravidelně v naší poštovní schránce objeví nové číslo našeho časopisu a ani se nezamyslíme nad tím, kolik úsilí se skrývá za touto pravidelností.

Tentokrát se vám musíme omluvit za zpoždění, které je způsobeno zdravotním stavem našeho dlouholetého editora Vladimíra Bubáka. Nevím, jestli jste si všichni vědomi, že většina práce spojená s vydáváním našeho malého čtvrtletníku spočívá na ramenou Vladimíra.

Vladimír s pomocí své manželky Věry a příspěvků našich čtenářů připravuje čtyři čísla ročně už po dlouhá léta. Bohužel, Vladimírův zdravotní stav v současné době nedovoluje aby se zhostil úsilí spojeného s vydáváním tohoto časopisu. Tudíž se s tímto číslem vyrovnáváme my – členové výboru s pomocí několika věrných čtenářů. Dostáváte tudíž do rukou číslo poněkud odlišné.

Vladimírovi přejeme z celého srdce brzké a úplné uzdravení a vás, čtenáře, žádáme o články, komentáře nebo připomínky do dalších čísel Dobrého Dne.

Děkujeme

Za výbor L. Bauše

VYDAŘENÝ PIKNIK

Sobota 11. června byla sluncem doslova rozpálená. Počasí přímo na objednávku, pochvalovali si všichni, kteří se vypravili do St. Jacob's, kde pořádala pobočka Českého a slovenského sdružení Kitchener-Waterloo-Guelph svůj letos již jedenatřicátý piknik. I ten letošní byl nabit akcemi pro děti, kterých jsme napočítali na čtyřicet, a pro dospělé, jichž se zde vystříдалo na dvě stovky. Většina do přírody na březích půvabné řeky Conestogy zavítala v průběhu dne, aby se alespoň tady - jednou v roce - setkala s přáteli, kteří sem pravidelně zavítají ze vzdálenějších míst. Společenská místnost s restaurací Riverside Maples, jejímiž majiteli jsou Katka Kubenková a Milan Hrazdílek, byla po celý den až do noci v plném provozu. Přes den si mohli návštěvníci usednout k chutnému domácímu jídlu anebo si vybrat z bohaté nabídky videokazet Video El Canada manželů Márových, navečer pokoušet štěstěnu v bohaté tombole či ukončit večer společenským tancem.

Přes den hrála Kadukova kapela, do noci pak známá skupina Reflex pod vedením Jana Fouska. Příjemné bylo setkání se všemi, kteří se těšili dobré pohodě a dobrému zdraví, zejména pak s Katkou Kubenkovou, jejíž úsměv a dobrá pohoda - ostatně jako vždy, prozrazovala, že se se zákeřnou chorobou poprala úspěšně. Bohužel, všem nám chyběl Vladimír Bubák, předseda pobočky, jehož v současné době čeká kompletní zdravotnické vyšetření. Takže, opět díky třináctičlennému výboru dnes v čele s čestnou předsedkyní Marií Vejvodovou, kteří se o práci na letošním pikniku podělili. A díky i těm, jejich pomocná ruka vždycky přijde vhod - manželům Věře a Františkovi Rousovým, Jitce Dvořáčkové, Janince Kárgerové, Arance Poljakové. Právě piknik patří vedle dalších akcí pobočky k těm nejúspěšnějším a nejnavštěvovanějším.

Věra Kohoutová

NOVÉ DIVADLO

Pavel Král nám sdělil, že Nové Divadlo v Torontě připravuje v příští divadelní sezóně hru pod titulem „ Já chci domů , kteá volně navazuje na úspěšnou hru „ Já chci k filmu. Autorem i režisérem je Tomáš Mašek. Sezóna 2005 - 2006 bude zahájena koncem listopadu. Přesné datum oznámíme v příštím čísle D.D.

FILMOVÁ SEZÓNA

Promítání českých filmů bude pokračovat v kitchenerské knihovně Forest Heights branch na 251 Fisher-Hallman st. Každé první pondělí v měsíci v 18.30 hodin. Případne-li na první pondělí svatek – promítání se o týden posune.

12. září	Návrat do cizí země
3. října	Bylo nás deset
7. listopadu	Díky za každé nové ráno
5. prosince	Horem pádem

Čtrvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Děkujme!

250	Táborský V.	20	manželé Rousovi
50	manželé Vopařilovi	20	Rubanová M.
30	Bergman I.	10	Cícha V.
30	Peleška V.	10	Jelínková M.
30	manželé Slejškovi	5	Host J.
20	Fialová M., MuDr.	5	Scrifová B.
20	manželé Kargerovi		

Blahopřejeme

Paní Marie Petříková oslavila v dubnu letošního roku své 85. narozeniny, v kruhu své početné rodiny v restauraci Riverside Maples. Přejeme jí dlouhá léta zdraví a pohodu.

16. června se dožívá 80-ti let náš dlouholetý člen pan Zdeněk Hanzlík. Gratulujeme, ať je tech narozenin ještě alespoň 20! Také zdraví aby sloužilo alespoň jako dosud.

Krasných 30-ti let se čtvrtou červnovou nedělí dožívá paní Renata Plecítý. Hodně úspěhů v její nové kariéře přejí členové výboru K-W-G.

Vzpomínáme

Koncem února nás šokovala zpráva o úmrtí našeho člena Romana Ptáka. Roman patřil mezi aktivní členy naší odbočky zejména v sedmdesátých letech kdy působil jako člen výboru mimo jiné byl také výborný muzikant, sportovec a kamarad. Zemřel 26.února 2005 ve věku 62. let po krátké, vážné nemoci. Nechce se nám věřit, že už není mezi nami. Čest jeho památce!

Dluholetý člen naší odbočky Jaroslav Mayer zemřel 23.6 letošního roku po dlouhé nemoci v Praze, kde poslední dobou žil. Jaroslavovi bylo 66 let.

Děkujeme

Stále sbíráme účtenky od firmy Zehrs. Jak nám sdělila vytrvalá a obětavá p. Hanzlíková, která má organizaci sběru na starosti, přisun účtenek se letos zvýšil a celkem nám naše sbírka a vaše spolupráce vynesla více než \$300 do společné pokladny. Monohokrát děkujeme!

KVĚTEN S VUNÍ NAFTY

Jsem Atlas nesoucí na ramenou obláček vzpomínky, jsem tulák Macoun bloudící ulicemi Libně, z návrší Na háječku pozoruji hořící Českomoravskou Kolben Daněk a vedle pan rada Kopáček sleduje doutnající rozvaliny vojenským dalekohledem značky Zeiss panem radou nepoužitým v bitevním poli, obzor je temně oranžový, ve vzduchu pach spálené gumy a jiných materiálů a do toho se krátce zamíchal kouř lokomotivy vlaku projíždějícího pod svahem, nejraději bych pana Kopáčka poprosil, aby mi na chvílku dalekohled půjčil, ale to už otec pravil, že je čas vrátit se domů a tak jsem se otočil a po svahu stoupal nahoru a na něm seděla hezká dáma v černých šatech, na očích měla tmavé brýle a vůbec vypadala jako vdova, jakoby v těch rozvalinách továrny ztratila manžela a jak seděla na svahu a my po něm stoupali nahoru, naskytla se mi neočekávaná podívaná a pojednou jsem nevěděl, který z těch dvou zážitků byl působivější a oba jsem si připomínal ještě v dalších dnech až čas dospěl ke květnu, k té chvíli kdy jsem na procházce s dědečkem uviděl dva muže na štaflích, krejčího pana Suchánka a jeho syna jak snímají reklamu SUCHANEK & SOHN - SCHNEIDERN... je sobota, teplota vzduchu příjemná a v ulicích ruch a šrumelec, nervozita, z tlampačů zní volání Čs.rozhlasu ...Ku Praze se z jihu blíží německé tanky ... lidé vynášejí do ulic veteš a neřád, stará kanape, knihovnu bez literatury, muži mění chodníky a ulice v kamenolomy, mívá nás pan Světelský, kamsi spěchá s puškou, v klopě saka má trikoloru, zvláštní, jak si z těch dnů tak dobře pamatuji vůni smažených vajíček v kuchyni, když jsme se s dědečkem vrátili domů, to se máti děsila a kárala svého otce, bývalého legionáře: -Kde se to motáte, copak sis neužil střelení dost? A co ta tvoje flinta v uhlí ve sklepě, co teď budeme dělat?- a dědeček jenom pravil: -Nic ... je revoluce a myslím, že je to začátek klidnějších časů!- Na to možná měla jiný názor paní Veselská, zbloudilá kulka zasahuje 7.5.1945 pana Veselského, musí mít zvláštní pocit, paní Veselská, když dva dny nato, onoho slunečného rána přijíždí tankové prapory s vojáky zaprášenými nepohodou, s automaty, květinami a láhvemi v náručí, ulice mění se v taneční sály lemované dráty na zem spadlými a hromadami dlažebních kostek, vzduch voní dálkou a spálenou naftou, potem armád, ženy i dívky jsou zkrásnělé náhlou svobodou, usmívají se a mávají na vojáky, objímají se s nimi, na tvářích usměvy a perličky slzí ...Ať žije maršál Koněv! Ať žije Stalin! Mír! Život! Na zdarovije, molodci!

A tu slyším znovu a znovu vojenské hlasy:

- Davaj časy! -

Vladimír Cícha, Vancouver

TAK JSEM SI ZALETĚL DO GUATEMALY

Dostal jsem pozvání se podívat do Guatemaly a jako správný cestovatel jsem se nejdříve podíval na internet. Dozvěděl jsem se že společnost je celkem nenásilná, ale to na cizince zrovna moc neplatí.. Není rozumné brát kredit karty, ty když se ukradnou tak se dají použít, lepší je debit karta, ne moc peněz, raději cestovní šeky v USD. Na základě podobných informací jsem zjednodušil zavazadla na malý kufr a ruksak.

Mezinárodní letiště je v městě Guatemala. Letěl jsem Mexicanou a ta mi promptně ztratila kufr. Dodali ho následující den ráno do hotelu v Antigue, asi 40 minut autem od letiště. Hotel malý, se sprchou, záchodem a umyvadlem za 20 USD denně. Mimochodem nebyl o nic horší než hotel v New Yorku, kam jsem jel potom, a ten stál 130 USD.

Antigua bylo prý původně hlavní město a jmenovalo se Guatemala, ale po zemětřesení se řada lidí odstěhovala do místa dnešního města Guatemaly. Tomu původnímu se začalo říkat Antigua Guatemala, což znamená stará nebo původní.. A to slovo Guatemala se pak vynechalo a je z toho Antigua.

O městě se píše že je to jedno z nejhezčích měst střední Ameriky. Celkem je to snad pravda, ale ulice jsou dlážděné neuvěřitelnými kočičími hlavami. Chodníky mají díry, někde jsou vysoké až 30 cm. Když dům má výjezd, tak je to oseknuté a různě upravené, takže člověk nikdy neví kam šlápne. Ve dne to jde, v noci je to problém. Tuktuk (taxi, vpředu jedno kolo jako motocykl, vzadu dvě kola a místo pro 2-3 osoby) stojí přes celé město asi 1.2 USD, skutečné taxi (auto) stojí necelé 3 USD.

Zvenku domy vypadají poněkud ošumele, jsou jednopatrové, ale uvnitř mají krásné zahrady. Dveře do domů jsou solidní, s okénkem na předběžnou kontrolu, a i to je obvykle ještě pro jistotu zamřížované. Dveře nikdo neotevře aniž by se podíval kdo to klepe. Ve městě je řada zřícených kostelů, následek zemětřesení. Zřejmě nebyly peníze na opravy. Soukromé domy jsou v rozumném stavu. V blízkosti města jsou tři aktivní sopky, na jednu se pořádají výlety. s možností se podívat do kráteru. Moje koleno mi nedovolilo využít této nabídky. .Také se pořádají krátké výlety na vyhlídku na jiném zalesněném kopci. Místní policie nabízí doprovod, protože jinak to může být nebezpečné.

Celkem jsem udělal tři výlety, vždy s přenocováním na místě. První výlet byl k jezeru Atitlan. Jede se tam z Antigui asi 2,5 hodiny malým autobusem, téměř pořád trochu do

kopce. Pak se najednou objeví obrovská díra s jezerem a sopkami, jezero samotné je asi 800 metrů níže pod úrovní okolních kopců, a kolem jezera jsou malá městečka. Doprava mezi nimi je lodími, jezero je zhruba okrouhlé a asi 30 km napříč.

Několik věcí mě udivilo. Cestování v tropech obvykle znamenalo být zvláště opatrný na jídlo a pití. Ale to nebylo třeba. Všude je k dostání filtrovaná voda v zaplombovaných lahvích, a v restauracích asi čistí zeleninu filtrovanou nebo převařenou vodou, takže obvyklé tropické následky se nedostavily. Druhé překvapení bylo že na každém rohu je hospoda s internetem. V hotelu u jezera byl internet dokonce zdarma pro hosty. Hotel velmi hezký, 20 USD za pokoj. Objednal jsem lod' a projel odpoledne jednu půlku jezera a druhý den druhou půlku. Ty sopky jsou na pohled opravdu krásné. A Guatemala jich má celkem 33, nejvyšší přes 4 tisíce metrů.

Chtěl jsem si zaplavat v Pacifiku a tak druhý výlet z Antiguy byl k oceánu, asi 3 hodiny malým autobusem. Cesta končí u řeky a dále se musí lodí pro asi 30 lidí. Samotné místo se jmenuje Monterico, a to byl skutečný zážitek. Neco čemu se snad dá říkat hotel mělo jen stěny asi 2 metry vysoké, nahoře tyčky podporující střechu. Má to výhodu že vítr může profukovat místností, a také to ulehčí komárům potíže dostat se ke stravě. Síť proti moskytům omezila jejich hodování. Postel byla z cihel a s matrací, nocleh 10 USD za osobu. Pláž měla černý sopečný písek a vlny byly takové, že se nikdo do vody neodvážil. Jako zvláštní doplněk vypnula asi v 9 hodin večer elektřina a znovu se dostavila až druhý den kolem 11 hodiny.

Třetí výlet byl do Hodurasu na zříceniny Copan. Bylo to jedno ze středisek kultury Mayů, asi 6 hodin malým autobusem z Antiguy. V autobuse jsem se dal do řeči se sousedem a řekl jsem že jsem původně z Československa. Dáma přede mnou se otočila a řekla že je také z Prahy, a teď také z Kanady, a byla společnost. Navíc v ruinách pyramid jsme potkali českou výpravu, asi 20 lidí. Ruiny nejsou příliš zajímavé, jsou podstatně menší než třeba Chichen Itza v Mexiku.

Při jízdě do Copanu a zpět si člověk uvědomí neuvěřitelnou členitost země. Něco jako Švýcarsko v teple. Obrovské hory a strže do kterých byly vystříleny silnice. Ty hlavní jsou velice dobré. Ale je to trochu divný pocit jet pod vrškem hory která nad silnicí ční nějakých 500 metrů a pod silnicí je sráz možná ještě hlubší.

Poslední tři dny jsem strávil v Antigue. Ve městě je spousta škol španělštiny a spousta mladých studentek z Evropy. Z nějakého důvodu mužští studenti byli trochu zvláštností. Některé školy mají akreditaci a mohou dávat známky. Týden studia stojí asi 120 USD a

bydlet je možno v rodině za 80 USD se stravou na 6 dní v týdnu. Student má vlastního učitele na 4 hodiny denně, bohužel učitelé neumějí anglicky. Měl jsem možnost se zúčastnit jedné hodiny takového studia a neměl jsem dojem že by to bylo nějak zvlášť efektivní. Ale je to laciné a večer studenti jdou do středu města do různých barů, takže zábavy je tam daleko více než v Kitcheneru nebo Waterloo. Cest do barů jsem se zúčastňoval

Byl jsem tam koncem dubna. V Antigue bylo přes den teplo, ale večer bylo třeba mít svetr. A abych delal něco zvláštního, tak jsem si vzal jednu soukromou hodinu salsy, asi za 5 USD, a jednu hodinu masáže za stejnou cenu. Ani jedno mě příliš nenadchlo. Salsu pořád tančím stejně mizerně jako před tím.

Navštívil jsem také dvě musea, ale nic zvláštního tam nebylo. Jedno museum bylo uděláno ve zříceninách kláštera a to bylo zajímavé. Navíc, v jedné části do toho vestavěli přepychový hotel s podzemními garážemi a se vším příslušenstvím. Na cenu jsem se raději neptal.

Jiří Vlach

RE/MAX[®]

Renata Plecity
Sales Representative
Re/Max Real Estate Centre Inc.
tel. (519) 741-0950

Bezplatné zajištění hypotéky
Nákup nemovitostí s nulovou akontací
Konzultace pro prodávající – zdarma

SOLO-MAN JAROSLAV DUŠEK

Jaroslav Dušek. Znáte? V čechách ho zná každý. Přece ten plešatý kolaborant s knírkem z filmu navrženého nedávno na amerického filmového Oscara Musíme si pomáhat. A učitel, snaživý svazák z filmu Pelíšky, co nabízí kvalitní sex..., nakonec ředitel z populárního Pupenda. Těmito filmy se dostal do povědomí té nejširší divácké veřejnosti. Pan Dušek je filmový a divadelní herec (divadlo Archa), pedagog, režisér a scenárista a v poslední době také moderátor. Zaujal v řadě „velkých malých“ rolí v českých filmech konce 90. let – Pupendo (jako ředitel Míla Břečka), Pelíšky (Saša Mašlař), Horem pádem a v nejnovějším snímku:”Doblba!”. Pod vlivem V+W, Jiřího Suchého a Ivana Vyskočila vytváří své improvizace s Divadlem Vizita. Jaroslav Dušek je též spoluzakladatel rádia Mama a Limonádový Joe. Se svojí ženou, rovněž hererčkou mají dvě děti, psa se jménem Bertold Brecht a kocoura Bubáka. Jak to všechno muže jít dohromady se dozvíte v pátek 16. září (septembra), kdy pan Dušek vystoupí na Riversite Maples.

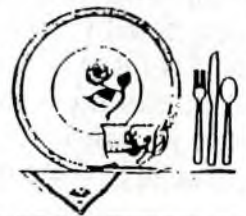

„Máme tendenci se ve svém světě ujistit, že víme co děláme. Já jsem ředitel, ty jsi sekretář, ty jsi tohle, ty jsi učitelka, víme co je co. Ale nevíme nic.”

J. Dušek z prologu knihy Nenucený výsek

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant
v romantické St. Jacobs Country, kde
KAŽDÁ NEDELE JE SVÁTKEM!
Studené a teplé buffet, domácí polévky,
české a slovenské speciality a zákusky
vyhlášené kvality!!!
Cena menu \$ 11.95, děti polovinu.

DOBŘÝ DEN!

TROCHU O FILMECH

Během minulého měsíce Josef a já jsme měli příležitost vidět dva rozdílné české filmy: současnou českou satirickou veselohru (?) HOREM PÁDEM a video filmu z roku 2000 KYTICE.

Oba tyto filmy jsou kontroverzní. HOREM PÁDEM vyvolává jakousi 'Schadenfreude', což si překládám jako 'radost za kterou se člověk jaksi stydí'. Při tomto filmu se chvílemi otrásáš smíchy, ale při tom si říkáš: "to jsou hrozní lidé" a problém je, že ti lidé jsou Češi. Mám milou přítelkyni a také milou sestru, obě byly a v jádru dodnes jsou učitelky a ty obě trpěly slyšíc začáteční dialogy dvou pašeráků, protože ti pánové mluví tou nejsprostší, doslova svinskou češtinou. Kromě hrubé řeči jsou také ve filmu hrubí, necitelní lidé. A ti tak zv. "lepší", tedy vzdělaní, dobře oblečení, velice pokrokoví co se týká společenské či politické korektnosti, jsou zase obyčejní snobové, rasističtí a pokrytečtí, že to bolí stejně jak ta zatvrdlost primitivních bulíků, kteří fandí Spartě! A tito lidé se najednou octnou v absurdních situacích, které si někdy zavíní sami, ale jindy je to jen náhoda, náhoda, která někdy pomůže, ale jindy pohřbí. A jak tito lidé reagují v těchto situacích vytváří i naše vlastní sebepoznání; máme zde příležitost si uvědomit, jak bychom reagovali my.

Slyšeli jsme názory, jako "já už těm Čechům dneska nerozumím, přece se nemohli tak zkazit", na to někdo odpověděl "já jsem slyšela, že to tam takové je, úplně pravda", a nejvíc mě mrzelo vyznání mé přítelkyně : "já se skoro styděla za Čechy, to by tam nikdo nejezdil, kdyby byli takoví". Já chápu, že všichni ať jsme tu jak chce dlouho, chceme slyšet lichotivé posudky o naší vlasti, ale přitom si uvědomujeme, že nejsme zodpovědní ani za dobré ani za ostudné komentý.

Film je zábava, nikdo neří po shlédnutí anglického filmu "Snatch", že všichni Angličané jsou neohrabaní zločinci a stejně tak tento český film je jistě brán jako absurdní komedie a nikoliv jako realistický obraz české společnosti. Vynikající film.

Během nedávného pikniku v St. Jacob's, který se mimochodem výborně vydařil, manželé Márovi prodávali české filmy i knihy a tam jsem objevila video KYTICE, o kterém mi má sestra pěla ohromné chvály. Hned po příchodu domů jsme se na KYTICI podívali. Úvodní báseň "Kytice" je poetická, smutná, ale s nadějí. Líbila se nám. Ale: všechny ty další básně byly stejné - poeticko-lyrické, příroda krásná na pohled, ale jaksi NENÍ TO ERBEN! Karel Jaromír byl jeden z geniů české řeči, nikdo snad už po něm nedosáhl stručnosti, pádnosti a gotického horroru, což vše najdeme v jeho básních. Jeho příroda je neúprosná, neodpouští ani nepomáhá. To nejsou růžová oblaka a zpěv skřivana, to je drsná skutečnost, kterou může zjemnit jedině vroucí nábožná modlitba. Přítel se zmínil "já pochybuji, že vůbec někdo Erbena dneska čte a tak takovýto film

alespoň přiblíží Erbena dnešní společnosti" a to, myslím, že je kontroverzní. Chceme-li objevit zapomenutého genia, přiblížme jej jaký byl, neupravujme ani jeho poslání ani jeho styl.

Tento film byl natočen režisérem F.A. Brabcem a byl přijat českou veřejností velmi pozitivně. V tom se rozcházíme s všeobecným míněním.

Červen 2005, Guelph

Eva Kratochvílová

SOKOLSKÉ LETNÍ HRY 2005

Sokolská župa Kanadská bude pořádat v sobotu 6.srpna 2005 tradiční, letos už **41. Letní Hry v atletice**. Hry se budou konat opět na atletickém prostoru školy (Public School) v St.Jacobs, Ontario. Přesnou adresu Vám rádi zdělí Jiří a Jana Kargerovi na tel. čísle (519) 664-3450. Závodů se mohou zúčastnit jak členové a členky Sokola - tak i hosté.

Závody se budou konat v různých věkových kategoriích a začnou dopoledne v 10 hodin vrhem koulí a pokračovat skoky do dálky a do výšky. Po kratší přestávce na oběd, odpolední program započne sprinty na 60 a 100 metrů a ukončen běhy na 1 a 2 kilometry po krásné stezce "Mill Race Path".

Po závodech se sejdeme na zahradě Jiřího Kargerera a jeho manželky Jany, 7. Chris Crescent, St.Jacobs, na BBQ, kde také budou vyhlášeny oficiální výsledky závodů a uděleny ceny. Účastníci se žádají, aby si přinesli vlastní židle a nápoje – alkoholické i jiné. Společenský večer bude končit po odchodu posledního účastníka / poslední účastnice.

Účelem sokolských Letních Her je nejen atletické závodění, ale také příjemné společenské prostředí..

Těšíme se na shledanou v sobotu 6.srpna 2005 v St.Jacobs.

Jiří Karger / Jiří Kořistka

XXI. SLET AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Americká obec Sokolská slaví v tomto roce 140 let od svého založení. Oslavy vyvrcholily XXI. sletem, který se konal v Chicagu, Il , od 21. – 25. června 2005 a kterého se také zúčastnila Sokolská župa Kanadská, zastoupená jednotou Toronto a vedená župním starostou Jiřím Kořistkou z Kitcheneru a župním jednatelem Jiřím Kargerem ze St.Jacobs.

Sokol Kanada byl také výborně reprezentován žákem Lukáškem Melysákem, který se ve věkové skupině mladších žáků (6 – 9 let) umístil v pětiboji na nářadí na prvním místě ze 14 závodníků a získal zlatou medaili. Br.Jim Hale se umístil v pětiboji na nářadí v kategorii starších mužů těsným počtem bodů na druhém místě.

Oběma našim reprezentatům gratulujeme!

všesokolském sletu 1. – 6. července 2006.

Hlavní sletový den se konal v sobotu večer na krásném trávníku na stadionu školy "Morton West High School". I když v Chicagu bylo vedro (38 stupňů Celsia a dusno), večer vánul trochu větřík a pěkně se cvičilo.

Účastníci sletu se rozejeli do různých světových končin s přáním " Na shledanou příští rok v Praze" na XIV.

Jiří Kořistka

HIKE 2005

Nas Tradiční "Hike" se uskuteční na podzim. Organizatory budou opet Stankovi z Guelphu. Více se dozvíte na konci leta.

PŘÁTELÉ NEMAJÍ UMÍRAT

I když se to občas stane. Přátelé mizí, nikdo neví, kudy a kam. Naše komunita se rozpadá, příznějme si to, kvůli věku. Scénérie, na kterou jsme byli dlouhá léta zvyklí, je najednou jiná. Tak odešla i Dáša Tábořská, kdysi z Kitcheneru, pak z Ottawy, naposledy z Toronta. Její boj s rakovinou byl úporný a dlouhý, trval léta, ale ani její vytrvalost nemohla nakonec zvítězit.

A tak nám po ní zbývají jen vzpomínky. Často se zamýšlím, co vlastně po člověku zbyde, když odejde. Pár kamarádů, pár vzpomínek, ale kamarádi a s nimi vzpomínky zmizí během krátké doby. A pak může zůstat něco, co člověk udělal, co ti druzí mohou vzít do ruky, co přetrvá. To se Dáše povedlo. Měla neobvyklé zaměstnání, byla střihačka filmů. Kolika lidem se poštěstí, aby se mohli podobným tvůrčím způsobem uplatnit? Krátký film o slovenských vánocích zůstane navždy, i divadelní hra Josefa Škvoreckého Bůh do domu, jejíž záznam pro naši televizi sestříhla. A mnoho jiného.

Mně po ní zbývá ještě plno toho, co nás spojovalo. Kolikrát jsme s ní seděli po schůzích redakční rady Západu a kdo se přiblížil a chtěl pochytit nějakou senzaci, slyšel náš intelektuální hovor o kompostech a jak hnojit a padobně. Nikdo to od nás nečekal, čekal řeči o politice nebo o poezii, ale ne o výhodách slepičího hnoje. A kolikrát jsem si vezl domů pytel právě toho slepičího hnoje, šťastný, jak vše poroste, žen moje zahrádka bude také taková jako její. Také jsem byl proklínán, jak se auto plnilo pachy pochopitelnými, ale nepatřičnými. Ještě mi na zahradě roste Šalamounova pečet' od ní, podivuhodná vytrvalá květina, která přežila i naše stěhování a moje trochu necitlivé zacházení. Promiňte mi moje triviální řeči o zahrádce, ale i to patří k člověku a jeden může nad nimi být nostalgický. Kvůli Dáše nostalgický jsem.

Při vzpomínání na Dagmaru Tábořskou a její osudy jsem začal hlouběji přemýšlet o době, kdy jsem se s ní znal, potkával ji a vyprávěl si s ní. Přišli jsme oba s velkou emigrační vlnou po osmašedesátém roce. K ní jsme oba patřili, uvažovali jsme stejně, věděli jsme, kdo je nepřítel a kde je. V osmašedesátém jsme sem přišli všichni plní rozhořčení na velkého bratra, jehož objetí nás překvapilo, dusilo a tížilo. Všichni jsme cítili stejně, věděli jsme, že to tu máme na doživotí a že s tím zatím nic neuděláme. Proto jsme drželi při sobě, rozuměli jsme si a těšili jsme se ze svého kamarádství a soudržnosti. Nikdo na začátku neměl nic, majetek nás tedy nerozděloval. Až teprve o mnoho později jsme se začali rozrůžňovat, začalo se říkat, kdo má jaký barák a kolik příjmu. To už tak pěkné nebylo, ale stále to bylo dost pěkné, bavili jsme se spolu a aspoň občas nám bylo i dobře. Kolik bylo táboráků, setkání v basementech,

plesů a pikniků, a legrace kolem televize, kterou jsme ochotnický dělali, a plno jiných věcí. Nemohu říci, že nám v té době bylo smutno. Říkali jsme si přece, že jsme nepřišli do exilu živořit. Ani se mi však po té době nijak moc nestýská. Jsem rád, že jsme přežili, že se můžeme vracet do rodné země,

dnes je tam vše jiné a někdy i lepší, i když si mnozí stěžují. Dnes už z té éry mnoho lidí nezbývá, a v poslední době ubývají rychleji než dřív. Zazpíváme jim nad hrobem Kde domov můj, je to tak tklivé v cizí zemi, ale je to konečné. Dagmara a ostatní jsou už jinde, zatímco my se stále pokoušíme zvítězit v závodech, ve kterém ještě nikdo nevyhrál. Dnes se s kamarády ze starých dob bavíme spíše o chemoterapii, o operacích, o infarktech, o milimolech glukózy, moc dobrá zábava to není. Není to, co to bývalo.

Pomalou se stáváme pamětníky, mladé budeme obtěžovat svými vzpomínkami na doby, které ani neměly být, na války, které byly zhola zbytečné, na události v našem životě, které se nemusely stát, na surovosti, které nedávaly smysl. Kdo z lidí pod třicet ví, co byla diktatura proletariátu, třídní boj, nebo dva světové tábory, tábor míru a tábor zločinných podněcovatelů nové světové války? Tyto pojmy jsou vyčichlé a nechme je hnít na smetišti dějin.

To minulé století má primát v blbosti a zbytečnosti

Stanislav Reiniš

Václav Táborský (kopie dopisu V. Bubákovi)

Milý Vladimíre,

Posílám na památku Dagmary dar časopisu Dobrý den (\$250 pozn. redakce). Dagmara měla Váš občastník velice ráda – a ještě přelouskala Vaše předposlední číslo.

Zdraví

Vašek Táborský

EUROWAFERS™
Classical Taste for a Modern World

EUGENE KING

325 Barton Street, Unit 3
Stoney Creek, ON L8E 2K8

Phone: 905 664-6138
Fax: 905 825-5232
Cell: 416 254-0022
Email: eurowafers@cogeco.ca
Website: www.eurowafers.net

EUROWAFERS

*ķ dostani tez na malem
trhu ve Waterloo ěazdou
nedeli*

NOVÝ DOMOV

Informace z domova, pohledy z exilu,
zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě!
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Toronto, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557
FAX: (416) 439-6473

satellite **1-416**

Ātrnāctideník, který informuje nejen
o udālostech v Kanadě,
ale i v Āeské republice a na Slovensku.

(416) 530-4222

www.satellite1-416.com

P.O.Box 176, Station "E", Toronto, ON, M6H 4E2

DOBRY DEN!

Realty 3000 Inc., Broker

322 Morrison Road
Kitchener, Ontario N2A 3A4

Phone: 519-893-9393
Toll Free: 877-512-9393
Fax: 519-893-7474
E-mail: rstangl@realty3000.ca
Website: www.Realty3000.ca

We put YOUR INTEREST above all, but the Law

Rudolf (Rudy) Stangl
Broker

Residential Investment Commercial Industrial Business

Zvolit si zástupce pro prodej či nákup nemovitostí je jedno z nejdůležitějších rozhodnutí jaké uděláte!

Chybná volba může znamenat značné finanční ztráty.

Je tedy důležité zvolit zástupce, který zodpovědně zváží Vaše přání a potřeby, který Vám může vhodně poradit.

Vzhledem k dnešním zákonům a situaci na trhu se tento proces stává čím dál více právně složitější.

Máte-li zájem se dozvědět další podrobnosti, zavolejte. Prvotní konzultace je nezávazná.

Rudolf (Rudy) Štangel, C.E.T., Broker

Telefon: (519) **893-9393**

Realty 3000 Inc., Broker

E-mail to: rstangl@r3k.ca

Residential, Commercial, Investment, Industrial, Office—Sales & Leasing Services

We put YOUR INTEREST above all, but the law

Pište nám!

**Czech and Slovak Association of
Canada**

K-W-G Branch

373 Bridge St. W. P.O. Box 41025

Waterloo, ON

N2K 3T5

**Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat
názor vydavatele, který si rovněž
vyhrazuje právo příspěvky upravit a
zkrátit podle potřeby**